

De fiecare dată când ploua, ne strângeam nepoțeeii în jurul bunicului și îl rugam să ne spună o poveste, ori să istorisească vreo întâmplare de pe front.

Însă cel mai frumos lucru pe care bunicul ni l-a povestit a fost într-o după-amiază când...

- Bunicule, ne mai spui o poveste? Te rugăm frumos, haide!

- Dacă mă rugați, fie. Vă las pe voi să alegeți: vă spun *Povestea prințului neînvins* sau *Legenda codrilor fără sfârșit*. Ori, dacă vreți, vă povestesc ce mi s-a întâmplat când m-a chemat Dumnezeu să mă întâlnesc cu El!

- Cum, bunicule, te-a chemat Dumnezeu? Când? Și ce s-a întâmplat? Hai, spune-ne, te rugăm!

- Ei, mai ușor, năzdrăvanilor, că vă spun tot, dar s-o luăm cu binișorul și o să vedeți cum s-au întâmplat toate...

Și bunicul începu a povesti.

- Odată, când eram tânăr, am visat într-o noapte că stăteam singur în fața casei și, deodată, o voce puternică m-a strigat. Mă uit în josul uliței, nimeni, mă uit în susul ei, nici țipenie...

